

De Standaard

‘Venus’: virtuoos en vermakelijk, maar te zelden verleidelijk

Het spelplezier van Lukas De Wolf en Evelien Bosmans druipt ervan af. — © Raymond Mallentjer

Hij de seksistische regisseur, zij de spring-in-'t-veld op auditie. Hij de meester, zij de slaaf. Of omgekeerd? *Venus* van Lukas De Wolf en Evelien Bosmans is virtuoos en vermakelijk, maar te zelden verleidelijk.

Floris Baeke
Zaterdag 13 juli 2024 om 03:00

Venus

Comp. Marius

Leopold von Sacher-Masoch, het is een naam die even zakelijk als kinky leest. Dat heeft hij aan zichzelf te danken. In 1870 schreef hij de novelle *Venus im Pelz*, over de seksuele obsessie van een man met pijn en onderdanigheid. In 2010 bewerkte theaterschrijver David Ives het sm-boekje tot de Broadwayhit *Venus in fur*. Die brengt Comp. Marius nu voor het eerst op de planken, zoals steeds op locatie.

Het dondert: daar staat de dartele actrice Vanda (Evelien Bosmans), schromelijk te laat op een auditie voor regisseur Thomas Novachek (Lukas De Wolf), een betweterige kwal. “Jonge vrouwen spelen niet meer vrouwelijk vandaag de dag”, mekkert hij, en het ziet er niet naar uit dat de onvoorbereide Vanda zijn verlangens zal vervullen. Tot ze eraan beginnen, uiteraard. Hoe kan de actrice die de tekst zomaar “eventjes doornam op de metro”, zo’n prestatie neerzetten? Flapuit Vanda ontwapent de knorrige Novachek en zijn hoogdravende taal met luchtige knipogen en weinig verhullende kostuumwissels. Achter haar spontaneïteit zou weleens veel strategie kunnen schuilen – zou ze haar ‘echte’ zelf alleen maar acteren?

© Raymond Mallentjer

Bleke vent

Naarmate de auditie vordert, raakt Novachek meer en meer verweven met Severin von Kusiemski, de man uit Sacher-Masochs roman die gedomineerd wil worden. Zo begint het spel van dominantie en overgave, een subtiele dans waarin de rollen continu keren. Al snel geeft zij hem aanwijzingen en neemt zij de controle over – of is dat net wat hij wil? Wie heeft de teugels in handen in dit toneelstuk in een toneelstuk?

Venus werpt vragen op over de spelletjes die we allemaal spelen, en hoe seks verweven is met macht en fantasie. 21ste-eeuwse genderverhoudingen glijden heen en weer door het 19de-eeuwse sadomasochisme als een zachte pels over een rillende huid. Het spelplezier (en de spelpijn) druipen ervan af.

Toch tipt *Venus* maar af en toe aan de pittige machtsstrijd die het zou kunnen zijn, omdat het personage van De Wolf een te bleke vent blijft. Bosmans fladdert onbevreesd rond in haar opvallendere rol. Vanda is een aanlokkelijk enigma, maar hij is vaak doorzichtig. Om elektriciteit op te wekken, heb je twee polen nodig.